

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής καταγωγής αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα συνωμότησε κατά της πολιτείας. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας από τον Κικέρωνα διώχτηκε από την πόλη. Οι σύντροφοί του αιχμαλωτίστηκαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, εάν τον είχαν τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι έγινε αυτό με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, εάν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, ώστε να μην βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανένας τόσο αχρείος, ώστε να μην ομολογεί (ότι έγινε συνωμοσία).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

1. β
2. α
3. β
4. γ
5. γ

B2.

ρεαλιστής: rem
σοσιαλισμός: socii
στραγγαλίζω: strangulati
φίρμα: confirmaverunt
ρήγας: regie

Γ1.

nobilissimi generis: nobilissima genera
clari: clariores - clarissimi
quidam: cuiusdam
viri: viros
urbe: urbium
carcere: carcer
spem: spe
sententiis: sententiam
multi: multum-plus-plurimum
id: earum
coniurationem: coniuratio

Γ2 α. "Nunc intellego ... qui non fateatur":

pervenerit: pervenire

videat: videre

fateatur: fateri

Γ2 β. coniuravit: coniurem**consecuti erant: consequuntur****expulsus est: expellebas****deprehensi sunt aluerunt: deprehendendi****aluerunt: aluissemus****nascentem: nascituram****dicerent: dic****intellego: intellectu****fore: esse****Δ1 α. ingenii:** είναι γενική της ιδιότητας στο *vir*.**ex urbe:** είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση στο *expulsus est*.**eius:** είναι γενική κτητική (ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός) στο *socii*.**non credendo:** είναι απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου του τρόπου στο *confirmaverunt*.**factum esse:** είναι ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *dicerent*.

Δ1 β. "qui non fateatur": Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση με όρο αναφοράς το *neminem* (το δεύτερο) ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης «*intellego...fore*». Η ύπαρξη της αναφορικής συμπερασματικής προεξαγγέλλεται από την παρουσία του (δευτέρου) *tam* στην κύρια πρόταση. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *qui non*, όπως *ut non*, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (*fateatur*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (άμεσα από το απαρέμφατο *fore* και έμμεσα από το ρήμα *intellego*, που είναι ενεστώτας). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία χρόνων, γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Η πρόταση αναφέρεται στο παρόν-μέλλον.

Δ2 α. "Ab Antonio, altero consule, Catilina ipse {...} proelio victus, interfectus est":

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum {...} proelio victum, interfecit.

Δ2 β. "Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio consulibus": Πρόκειται για ιδιομορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει χρόνο στο ρήμα *coniuravit*. Το "Marco Tullio

Cicerone et Gaio Antonio" είναι το υποκείμενο και το «consulibus» (που δηλώνει αξίωμα) λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο υποκείμενο.

Μετατροπή σε δευτερεύουσα χρονική πρόταση εισαγόμενη με τον ιστορικό/διηγηματικό cum:

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

Επιμέλεια
Μαρία Λιάλιου